

Lãnh đạo - Chuyện Cung đình - 2 - ghé cho Thái tử Đảng

«Con lãnh đạo làm lãnh đạo là hồng phúc cho dân tộc»

[Lãnh đạo - Chuyện Cung đình - 2 - ghé cho Thái tử Đảng](#)

[Đưa Thái tử Đảng lên ngôi](#)

[Long An chào đón con trai cựu Chủ tịch nước Trương Tấn Sang về làm việc](#)

[Cựu Thường trực Ban Bí thư Đinh Thế Huỳnh hiện giờ ra sao?](#)

[Chức danh giáo sư cho chánh án Nguyễn Hòa Bình: Thói háo danh của quan chức?](#)

[Khi thái tử đảng bị quăng vào lò](#)

[Nguyễn Xuân Anh hay là sự phản bội?](#)

[Vu Nguyễn Xuân Anh: 'Hàng trăm người chức quyền từng học ở SCUPS'](#)

[Phạm Chí Dũng, từ "thái tử đảng" trở thành người "tuyên truyền chống nhà nước"](#)

[Đưa Thái tử Đảng lên ngôi](#)

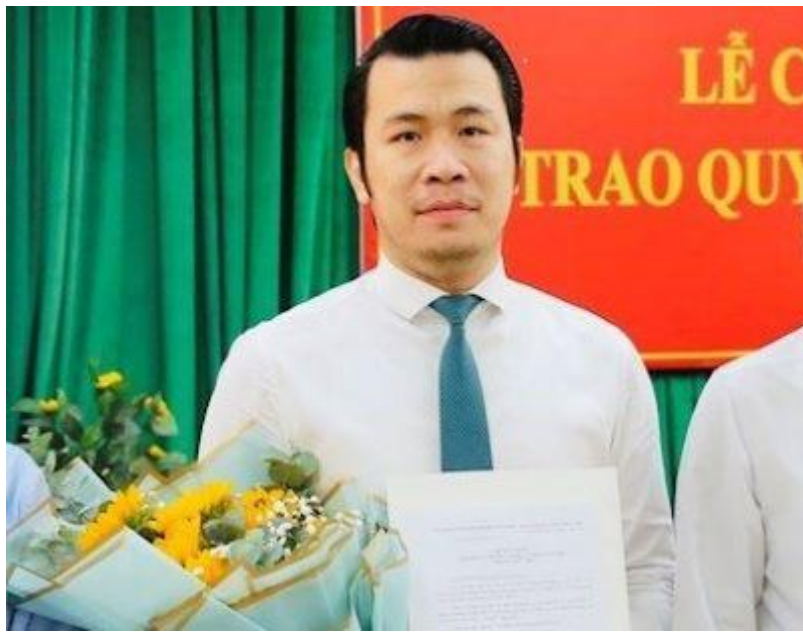
Blog RFA

Gió Bắc

28-12-2023

Một ông phó quận chuyển công tác sang tỉnh khác cách nhau chưa đầy 50km bỗng trở thành sự kiện thời sự của quốc gia, quốc tế. Hơn 800 tờ báo lề đảng trong nước đồng loạt đưa tin, từ lề ra đi đến lề tiếp nhận, bình luận pháp lý thủ tục, cơ chế, quy định pháp luật. Cả báo Sputnik của Nga cũng quên chuyện phi quân sự Ukraine để tường thuật, bình luận.

Chuyện khác thường ở đây do ông quan quận này không phải người thường, mà là Thái tử Đảng, đúng nghĩa đen. Trước nay mãi vui chơi, giờ phải tăng tốc, khẩn trương, thần tốc đi đường vòng để kịp vô nhà đỡ trước khi quá tuổi.

*Ông Trương Tấn Sơn, Phó Chủ tịch UBND quận Tân Bình, chuyển về Tỉnh ủy Long An.
Nguồn: Báo Công thương*

Trong hai tuần lễ cuối cùng của năm, dù không khí Giáng sinh đầy sắc màu, âm thanh lan tỏa, dù đại án “Chuyến bay Giải cứu” được xét xử phúc thẩm với tình tiết bất ngờ rộ vang đã biến thành tiền nhưng cái tên tràn ngập báo chí lẽ đảng không phải là ông già Noel hay điều tra viên Hoàng Văn Hưng, mà là cái tên lạ hoắc: Ông Trương Tấn Sơn, Phó Chủ tịch quận Tân Bình của thành Hồ.

Sự kiện báo chí rầm rộ, long trọng đồng loạt đưa tin cũng cực kỳ nhạt nhẽo, vô lý: “Ông Trương Tấn Sơn được điều chuyển về tỉnh Long An cách trung tâm thành Hồ đúng 45 km”. Thời đương chức Phó Chủ tịch Tân Bình, ông Sơn không làm được trò trống gì gây tiếng vang với công chúng như chuyện ông Hội Đồng Khoa móc cống, hay ông Phó Chủ tịch quận 1 Đoàn Ngọc Hải đi dẹp lòng lề đường để khi nghỉ việc trở thành sự kiện.

Nếu bình quân mỗi quận có ba Phó Chủ tịch thì chỉ tại thành Hồ có đến trên nửa trăm, cả nước phải có đến con số ngàn. Chưa nói đến chiến lược luân chuyển cán bộ “thần thánh”, ảo diệu của Tổng bí thư ba nhiệm kỳ Nguyễn Phú Trọng, trong mọi nền hành chính, cai trị việc hoán chuyển công chức cấp tỉnh, huyện là hết sức bình thường. Nếu quan quận nào hoán chuyển cũng đăng tin, bài rầm rộ, báo chí phải tặng trang mới đủ chỗ in.

Theo nguyên tắc, với viên chức cấp quận như ông Sơn, sự quan tâm cao nhất là người được điều chuyển nhận các quyết định, văn bản từ đơn vị cũ và được xe công đưa đón về đơn vị mới là xong. Theo hồi ký của ông Đào Văn Hội, một công chức cao cấp thời Pháp thuộc và đệ

nhất cộng hòa, khi được bổ nhiệm làm quận trưởng, ông tự lực lái xe đưa cả gia đình về đơn vị mới, chẳng lẽ lạc, chẳng ai đưa đón.

Ấy vậy mà chuyện ông Phó Sơn về Long An lại được báo chí đua nhau đưa tin, bình luận long trọng, như chuyện Càn Long du Giang Hạ, hay trạng nguyên vinh quy bái tổ.

Không chỉ do báo chí mà có ai đó đã cố ý long trọng hóa chuyện điều chuyển 45km này bằng hai cái lễ, hai ngày khác nhau, ngày 18-12 là lễ trao quyết định ở đầu đi quận Tân Bình và ngày 22-12 là lễ công bố quyết định tiếp nhận tại Long An. Đặc biệt, lễ tại Long An có đủ mặt cả ban Thường vụ Tỉnh ủy, có quay phim tường thuật thật hoành tráng. Mỗi tờ báo đăng về sự kiện này có ít nhất ba bài, một bài lễ đi, một bài lễ đón và khoảng giữa có ít nhất một bài bình luận.

Khệnh khạng nhất là báo Pháp Luật TP.HCM, đã đăng bài “Lý giải về quy trình điều động ông Trương Tấn Sơn từ TP.HCM về Long An” của Tiến sĩ Vũ Trung Kiên, như một công trình khoa học đoán mò!!! Ông Tiến Sĩ rất thông minh này đã long trọng đoán rằng “*Thứ nhất, để điều động ông Trương Tấn Sơn về công tác tại Tỉnh ủy Long An chắc chắn Ban Thường vụ Thành ủy TP.HCM và Chủ tịch UBND TP.HCM không thể tự quyết định (tức Ban Thường vụ Thành ủy thống nhất ý kiến và Chủ tịch UBND TP.HCM ra quyết định) nếu không có công văn xin cán bộ của Ban Thường vụ Tỉnh ủy Long An.*

Để xin ông Trương Tấn Sơn về công tác tại Tỉnh ủy Long An, Ban Thường vụ Tỉnh ủy Long An trước hết sẽ gặp riêng ông Sơn đặt vấn đề và phải nhận được sự đồng ý của ông Sơn.

Sau khi ông Sơn đồng ý về công tác tại tỉnh Long An, Ban Thường vụ Tỉnh ủy Long An sẽ họp, bàn, thống nhất và có văn bản gửi Ban Thường vụ Thành ủy TPHCM xin cán bộ về tỉnh công tác” (1).

Thực tế hơn, báo Thanh Niên có bài dẫn nguồn cụ thể từ người trong cuộc “Tỉnh ủy Long An có đề nghị ông Trương Tấn Sơn về quê nhà công tác”. Đó là khẳng định của ông Nguyễn Văn Được, Bí thư Tỉnh ủy, Chủ tịch HĐND tỉnh Long An, tại buổi tiếp nhận ông Trương Tấn Sơn (2).

Vui nhất là không chỉ báo ta mà cả báo Tây, từ nước Nga xa xôi đang ì xèo chiến dịch quân sự đặc biệt phi phát xít hóa Ukraine, báo Sputnik tiếng Việt cũng có bài viết dài tựa đề “Lý do ông Trương Tấn Sơn về

Long An”. Tổng hợp thông tin từ báo chí lề đảng Việt Nam cũng khẳng định rằng tỉnh ủy Long An đã xin ông Sơn về quê nhà (3).

Báo Lao Động nói rõ hơn kỳ vọng của Long An. *“Phát biểu tại buổi công bố quyết định, Bí thư Tỉnh ủy, Chủ tịch HĐND tỉnh Long An Nguyễn Văn Được mong muốn, ông Trương Tấn Sơn tiếp tục phát huy sở trường, kiến thức, kinh nghiệm; phát huy tinh thần đoàn kết, thống nhất trong nội bộ; không ngừng phấn đấu hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ được giao. Từ đó, góp phần thực hiện thắng lợi nhiệm vụ chính trị tại địa phương, đơn vị”* (4).

Ông Sơn là ai? Ông Sơn giỏi đến mức nào, đã làm được gì mà Tỉnh ủy Long An kỳ vọng vào ông nhiều như vậy? Thật khó có câu trả lời. Trong cả rừng thông tin na ná nhau về ông Trương Tấn Sơn chỉ có thể lọc ra một ít thông tin cụ thể như sau.

Trong chế độ cộng sản ngày vào đảng, số năm tuổi đảng là quan trọng, nhưng không thấy báo chí đưa tin ông Sơn vào đảng năm nào. Ông Trương Tấn Sơn năm nay 39 tuổi, quê ở Long An. Ông có trình độ chuyên môn là Thạc sĩ Kinh doanh quốc tế, Kỹ sư Xây dựng – địa chính; Cao cấp Lý luận chính trị.

Trước đây, Trương Tấn Sơn là Phó Tổng giám đốc Tổng Công ty Du lịch Sài Gòn TNHH một thành viên (Saigontourist).

Đầu năm 2020, khi đang là Phó Tổng giám đốc Tổng Công ty Du lịch Sài Gòn, ông Trương Tấn Sơn được UBND TPHCM điều động đến nhận công tác tại UBND quận Tân Bình (5).

Tháng 3-2020, kỳ họp thứ 13 (kỳ họp bất thường), nhiệm kỳ 2016-2021, ông Trương Tấn Sơn được HĐND quận Tân Bình, TP.HCM, bổ phiếu bầu chức vụ Phó Chủ tịch UBND quận Tân Bình với tỉ lệ 100% tán thành.

Tháng 8-2022, Ban Thường vụ Thành ủy TP.HCM đã trao quyết định công nhận Ủy viên Ban Thường vụ Quận ủy quận Tân Bình nhiệm kỳ 2020 – 2025 đối với ông Trương Tấn Sơn, Ủy viên Ban Chấp hành Đảng bộ, Phó Chủ tịch UBND quận Tân Bình (6).

Có người thạo tin cho rằng, chức danh Phó tổng Giám đốc Tổng công ty Saigontourist chỉ là hàm cho vui, công việc thực tế của ông là Giám đốc Khách sạn Majestic sang trọng. Di sản văn hóa nổi tiếng từ thời Pháp thuộc nằm ở Bến Bạch Đằng vị trí đắc địa nhất Sài Gòn. Được

quản lý nhà hàng khách sạn ấy quả là chuột sa hũ nếp. Các chức vụ tiếp theo Phó Chủ tịch UBND quận Tân Bình được bầu trong kỳ họp bất thường, công nhận thường vụ quận ủy là rõ ràng có cơ duyên, hồng ân nào từ trên đưa xuống.

Lần này cũng vậy, tự dưng Tỉnh ủy Long An đặt kỳ vọng vào tài năng, trách nhiệm, tinh thần đoàn kết của ông Phó Chủ tịch quận vô danh, chìm lìm trong hàng ngàn ông Phó khác và long trọng tiền hô hậu ủng xin về là sự việc lạ lùng. Càng lạ lùng hơn nữa, dù đã dày công xin người, long trọng làm lễ tiếp nhận, nhưng Tỉnh ủy Long An vẫn chưa công bố sẽ giao ông Sơn trọng trách gì.

Hoàn toàn không có gì lạ nếu biết thêm Trương Tấn Sơn là Thái tử Đảng đúng nghĩa, đen nghĩa bóng. Đó là trưởng nam của nguyên Ủy viên Bộ Chính trị, Chủ tịch nước Trương Tấn Sang. Những quan chức, Tỉnh ủy Long An ai cũng biết ông Sơn về Long An để được bầu bổ sung vào Tỉnh ủy và sẽ được cơ cấu làm Bí thư Tỉnh ủy trong đại hội tới đây, vào năm 2025.

Có người thắc mắc, tại sao không để Trương Tấn Sơn yên vị, thăng tiến ở thành Hồ, mà phải vòng vo kéo về Long An? Cần lưu ý đến đại hội tới, Sơn đã 42 tuổi. Để bảo đảm có cửa lọt vô Bộ Chính trị theo tiêu chuẩn hiện hành của Tổng Trọng là (hai khóa là Ủy viên Trung ương và đủ tuổi làm Ủy viên đủ trọn một nhiệm kỳ) Sơn phải lọt vào Trung ương ngay trong khóa này.

Thành Hồ vốn là đất dữ, lắm người nhiều ma. Năm 2011, Nguyễn Tấn Dũng đang trong đỉnh cao quyền lực, Thủ tướng Chính phủ, Ủy viên Bộ Chính trị, thế nhưng tại đại hội đảng thành Hồ, Nguyễn Thanh Nghị bị rớt cả Thành ủy viên lẫn đại biểu dự đại hội đảng toàn quốc. Tại đại hội đảng toàn quốc, Dũng phải vận dụng quyền lực thỏa hiệp để Nghị được bầu vắng mặt, được một chân Ủy viên Trung ương dự khuyết.

Hiện nay đã về hưu hơn 2 nhiệm kỳ, dù có lèo lái đến mức nào, quyền lực, uy thế của Trương Tấn Sang vẫn không thể bằng Nguyễn Tấn Dũng năm 2011, đưa Trương Tấn Sơn từ Thường vụ Quận ủy lên Thành ủy viên đã khó, hướng chi một vai vế cộm cán, chủ tịch hay Phó Bí thư Thường trực Thành ủy được cơ cấu vào Trung ương là chuyện hái sao trên trời.

Con đường vòng về Long An để lọt vào Trung ương lại là con đường thẳng. Ông Nguyễn Văn Được, Bí thư Long An, đến khóa sau đã hết

tuổi. Trương Tấn Sang có quá nhiều “ân tình” sâu nặng, đã dành nhiều tâm lực đầu tư cho Long An. Về bề nổi, thông qua Tổng hội Nông nghiệp và Phát triển Nông thôn, ông đã đem về cho Long An hàng trăm cây cầu nông thôn ở các huyện biên giới, nhiều chương trình phúc lợi khác.

Khu công nghiệp Tân Đức, Đại học Tân Tạo của Đặng Hoàng Yến, đều nằm trên đất Long An. Trong đại án Việt Á, Long An bị thanh tra nhưng vững như bàn thạch, không ai bị truy tố.

Trương Mỹ Lan có hơn 60 dự án đầu tư ở Long An trong đó có trên 30 dự án đã triển khai, hầu hết đều là cướp đất của dân. Có dự án, cả ban bộ Ủy ban Nhân dân Tỉnh phải chạy lên trụ sở Vạn Thịnh Phát họp hành, ký kết. Có dự án thanh tra đã kết luận sai, Ủy ban Tỉnh ra quyết định đình chỉ nhưng huyện vẫn cứ làm bừa. Nhiều quan chức tỉnh Long An dính chàm vụ Vạn Thịnh Phát nhưng đến nay vẫn an toàn là nhờ ai, nếu không có bàn tay che trời của ...

Theo gương và được sự che chở của Trương Tấn Sang, các Thái tử Đảng cấp tỉnh, cấp huyện ở Long An cũng đã sẵn sàng thay ghế cha anh. Đại hội đảng thực chất là cuộc truyền ngôi, chuyển giao chức vụ. Còn hai năm nữa mới đến đại hội, nhưng người dân Long An đã biết ông L con ông cụ Phó Chủ tịch P sẽ là chủ tịch, ông L con ông cụ Bí Thư T sẽ là Phó Chủ tịch...

Với từng ấy quan hệ, Trương Tấn Sang là Thái Thượng hoàng, quyền lực tuyệt đối ở Long An. Con đường bước lên ghế Bí thư tỉnh Long An của Trương Tấn Sơn đã trải thảm nhung.

Cơn bão báo chí lè đảng trong vụ điều chuyển Trương Tấn Sơn hoàn toàn không phải tình cờ mà là chiến thuật, bước đi trong chiến lược đưa Thái tử Đảng lên ngôi.

Thái tử Nguyễn Thanh Nghị và Nguyễn Minh Triết của Ba Dũng đã yên vị ngôi cao thì Thái tử Trương Tấn Sơn lẽ nào chịu kém!

Con cái lãnh đạo tiếp tục làm vua đó là “hồng phúc của đảng”, đồng thời cũng là thảm họa của dân tộc.

Đảng kiên trì độc quyền lãnh đạo, kiên trì mục tiêu XHCN thực chất là giữ ngai vàng cho các Thái tử Đảng.

Chú thích:

1.

<https://plo.vn/ly-giai-ve-quy-trinh-dieu-dong-ong-truong-tan-son-tu-tphcm-ve-long-an-post768117.html>

2.

<https://thanhvien.vn/tinh-uy-long-an-co-de-nghi-ong-truong-tan-son-ve-que-nha-cong-tac-185231222163203826.htm>

3.

<https://sputniknews.vn/20231222/ly-do-ong-truong-tan-son-ve-long-an-27257706.html>

4.

<https://laodong.vn/thoi-su/cong-bo-quyet-dinh-tiep-nhan-ong-truong-tan-son-ve-ban-to-chuc-tinh-uy-long-an-1283344.ldo>

5.

<https://dantri.com.vn/xa-hoi/ong-truong-tan-son-duoc-dieu-dong-den-nhan-cong-tac-tai-tinh-uy-long-an-20231222104736727.htm>

6.

<https://plo.vn/pho-chu-tich-quan-tan-binh-truong-tan-son-duoc-dieu-dong-ve-tinh-uy-long-an-post767833.html>

Long An chào đón con trai cựu Chủ tịch nước Trương Tấn Sang về làm việc

02/01/2024

VOA Tiếng Việt

Capture à partir de : voatiengviet

Ông Trương Tấn Sơn (người cầm hoa) được các lãnh đạo cao nhất của tỉnh Long An tiếp đón (Ảnh chụp màn hình báo Pháp Luật)

Tỉnh Long An, quê nhà của cựu Chủ tịch nước Việt Nam Trương Tấn Sang, hôm 2/1 đã trải thảm đỏ chào đón con trai ông là Trương Tấn Sơn từ thành phố Hồ Chí Minh về nhận công tác, báo chí trong nước đưa tin.

Ông Sơn được đích thân Chủ tịch Ủy ban Nhân dân Long An Nguyễn Văn Út trao quyết định tiếp nhận và điều động đến Sở Xây dựng tỉnh

để làm phó giám đốc với nhiệm kỳ 5 năm, từ Tuổi Trẻ cho biết, trong buổi lễ có sự tham dự của ông Dương Anh Đức, Phó Chủ tịch thành phố Hồ Chí Minh.

Trước đó, khi còn công tác tại thành phố Hồ Chí Minh, ông Sơn là phó chủ tịch quận Tân Bình. Hôm 20/12, Ủy ban Nhân dân thành phố này đã ra quyết định điều động ông Sơn đến Tỉnh ủy Long An làm việc.

Không có thông tin nói quyết định này có được đưa ra theo đề xuất của tỉnh Long An hay không, nhưng ngay hai hôm sau, ngày 22/12 ông Sơn đã được Tỉnh ủy Long An tiếp nhận tại một hội nghị công bố quyết định do đích thân Bí thư Tỉnh ủy Nguyễn Văn Được chủ trì, cũng theo Tuổi Trẻ.

Nhìn chung, trong hệ thống cấp bậc công chức Việt Nam, chức phó chủ tịch một quận ở thành phố Hồ Chí Minh hay phó giám đốc một sở ở cấp tỉnh đều là những vị trí tương đối thấp. Tuy nhiên, việc được các lãnh đạo cao nhất của Long An trao quyết định cho thấy sự điều động ông Sơn đã nhận được nhiều sự quan tâm của lãnh đạo tỉnh này.

Ông Dương Anh Đức của Tp.HCM, được từ Pháp Luật dẫn lời phát biểu tại buổi lễ giao công tác cho ông Sơn, đề nghị tỉnh Long An ‘tạo điều kiện cho ông Trương Tấn Sơn hoàn thành nhiệm vụ’.

Ông Trương Tấn Sơn, năm nay 39 tuổi, có bằng thạc sĩ kinh doanh quốc tế và bằng kỹ sư xây dựng-địa chính. Ông từng làm phó tổng giám đốc Saigontourist, doanh nghiệp du lịch nhà nước thuộc hàng lớn nhất nước, trước khi được điều động đến quận Tân Bình rồi được bầu làm phó chủ tịch quận này hồi tháng 3/2020.

Tuy nhiên, con đường thăng tiến của ông Sơn chậm hơn nhiều so với ông Nguyễn Thanh Nghị, con trai lớn của cựu Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng – người được cho là đối thủ chính trị một thời của cựu Chủ tịch Trương Tấn Sang.

Khi bằng tuổi ông Sơn bây giờ, ông Nguyễn Thanh Nghị đã trở thành Bí thư Tỉnh ủy Kiên Giang, quê nhà của cha ông, hồi năm 2015, và là bí thư tỉnh ủy trẻ nhất của cả nước vào thời điểm đó. Lúc đó, cả Chủ tịch nước Trương Tấn Sang và Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng đều đang đương chức.

Một năm sau, khi tròn 40 tuổi, ông Nghị đã trở thành ủy viên Trung ương Đảng chính thức. Ông Nghị hiện là Bộ trưởng Xây dựng kể từ năm 2020.

Cựu Thường trực Ban Bí thư Đinh Thế Huynh hiện giờ ra sao?

Capture à partir de : [baotiengdan](https://baotiengdan.com)

Nông Văn Tiềm

1-1-2024

Đã hơn năm năm trôi qua, công chúng vẫn không có bất kỳ thông tin nào về ông Đinh Thế Huynh. Nhân vật từng được xem là ứng viên nặng ký cho chức vụ Tổng Bí thư khoá 13, bỗng dưng đột ngột biến mất khỏi chính trường suốt một thời gian dài, làm dấy lên rất nhiều đồn đoán.

Qua bài viết này, chúng tôi hy vọng có thể giải đáp các thắc mắc của công chúng trong nhiều năm qua: Ông Đinh Thế Huynh hiện giờ ra sao? Lý do vì sao ông “biến mất” khỏi chính trường? Có phải ông rút lui do bệnh tật như báo chí đưa tin, hay còn lý do nào khác?

Đinh Thế Huynh sinh năm 1953, quê Xuân Trường, Nam Định. Ông tham gia Ủy viên Trung ương bốn khoá, từ khoá 9 đến khoá 12, Ủy viên Bộ Chính trị, Ban Bí thư hai khoá 11 và 12, và là đại biểu quốc hội liên tục từ khoá 11 đến khoá 14.

Tại đại hội 12, Đinh Thế Huynh tái đắc cử ủy viên Bộ Chính trị, được phân công nắm Thường trực Ban Bí thư, vì thế ông được xem là nhân vật quyền lực thứ 5 trong đảng, chỉ sau “tứ trụ”. Với vai trò là Thường trực Ban Bí thư, Chủ tịch Hội đồng lý luận Trung ương nhiệm kỳ 2016-2021, ông Huynh có mặt tại nhiều hội nghị quan trọng để phát biểu chỉ đạo, quán triệt.

Ảnh: Nguyễn Phú Trọng tặng hoa, chúc mừng Đinh Thế Huynh ngày 19-10-2011, nhân dịp thành lập Hội đồng Lý luận Trung ương nhiệm kỳ 2011-2015. Nguồn: TC Xây Dựng Đảng

Rất dễ nhận thấy ở Đinh Thế Huynh bóng dáng một ông trùm lý luận Mác-xít, giáo điều, tín đồ trung thành của Chủ nghĩa Cộng sản. Thời điểm năm 2016, dư luận trong và ngoài nước đánh giá ông Huynh sẽ là ngôi sao sáng giá, được Nguyễn Phú Trọng tin cậy rất nhiều. Việc [Trọng cử Huynh công du Trung Quốc để hội đàm cùng Tập Cận Bình](#) và [thăm Hoa Kỳ theo lời mời của Ngoại trưởng John Kerry](#) trong tháng 10-2016, là minh chứng.

Tuy nhiên, mọi chuyện đảo ngược, diễn ra quá nhanh sau đó, làm sụp đổ tất cả. Câu chuyện bắt đầu từ sự cay cú và đòn thù của Nguyễn Phú Trọng đối với phe nhóm Nguyễn Tấn Dũng, dẫn đến kết cục bi thảm của ba nhân vật nổi tiếng trong chính trường hiện thời, trong đó có Đinh Thế Huynh.

Mở màn là nhân vật Đinh La Thăng, là người không nằm trong “danh sách quy hoạch Bộ Chính trị khoá 12” được Ban chấp hành Trung ương khoá 12 phê chuẩn, nhưng bất ngờ được đề cử và hội đủ số phiếu vào Bộ Chính trị khoá 12.

Phát súng đầu tiên từ phe Trọng là vụ việc “xe biển xanh” của Trịnh Xuân Thanh, Phó chủ tịch UBND tỉnh Hậu Giang bị dồn đến chân

tường, đến mức phải viết đơn xin ra khỏi đảng Cộng sản và chỉ trích đích danh Nguyễn Phú Trọng, rồi đào tẩu sang Đức.

Cuối tháng 11-2016, Ủy ban Kiểm tra Trung ương công bố kỷ luật đảng hàng loạt cán bộ cao cấp ở Ban Tổ chức Trung ương, Bộ Nội vụ, Tỉnh uỷ Hậu Giang... do liên quan trong việc đề nghị, tiếp nhận Trịnh Xuân Thanh từ Bộ Công thương về tỉnh Hậu Giang để giữ chức Phó Chủ tịch UBND tỉnh và tham gia Ban Chấp hành Đảng bộ tỉnh, cũng như trúng cử đại biểu quốc hội khoá 14.

Đánh Trịnh Xuân Thanh, phe nhóm Nguyễn Phú Trọng muốn “bắt cầu” để loại bỏ Đinh La Thăng, cùng hàng loạt tay chân của Nguyễn Tấn Dũng được cài cắm ở lại.

Vì sao chuyện loại bỏ Đinh La Thăng lại ảnh hưởng đến hai nhân vật còn lại? Chúng ta hãy cùng nhau xem lại các mốc thời gian quan trọng, quyết định số phận của Đinh Thế Huynh và Trần Đại Quang.

Ngày 7-4-2017, Ủy ban Kiểm tra Trung ương đề nghị Bộ Chính trị, Ban Chấp hành Trung ương Đảng xem xét, thi hành kỷ luật đối với Đinh La Thăng vì liên quan đến những sai phạm tại Tập đoàn Dầu khí Quốc gia.

Ngày 5-5-2017, diễn ra Hội nghị Trung ương 5 khoá 12. Mặc dù ngồi cùng “tứ trụ” trên hàng ghế đoàn chủ tịch, nhưng ông Huynh lộ rõ vẻ căng thẳng, mệt mỏi. Tại hội nghị này, Đinh La Thăng bị loại ra khỏi Bộ Chính trị, mất chức Bí thư Thành uỷ thành Hồ. Trong 180 lá phiếu kín, có 20 Ủy viên Trung ương không tán đồng, trong số đó có ba Ủy viên Bộ Chính trị. Đinh Thế Huynh là một trong ba Ủy viên kể trên.

Được biết, lúc đầu việc chỉ đạo, thúc đẩy quy trình “làm thịt” Đinh La Thăng, được Nguyễn Phú Trọng giao cho Đinh Thế Huynh. Bất ngờ, Huynh từ chối khéo, cáo ốm, xin nghỉ phép để chữa bệnh. Cùng lúc, Trọng nhận được báo cáo, nội dung cho biết:

– Đinh Thế Huynh là người vận động phiếu cho Đinh La Thăng vào được Bộ Chính trị.

– Bộ ba Trần Đại Quang, Đinh Thế Huynh, Đinh La Thăng lúc đó đang tìm cách buộc Trọng rút lui khỏi vị trí Tổng Bí thư “vào giai đoạn giữa nhiệm kỳ”.

Ảnh: Đinh Thế Huỳnh trao quyết định phân công Đinh La Thăng làm Bí thư thành Hồ.
Nguồn: Báo Thanh Niên

Vì vậy, Nguyễn Phú Trọng ra tay trước. Trọng cho quản thúc Đinh Thế Huỳnh, đồng thời chọn Trần Quốc Vượng, chủ nhiệm Ủy ban Kiểm tra Trung ương, tham mưu cho công cuộc “đốt lò”.

Đó là lý do Huỳnh mất hút trên các diễn đàn chính trị ở Việt Nam kể từ sau Hội nghị Trung ương 5, cũng như vắng bóng trong các cuộc họp quan trọng của Bộ Chính trị, Ban Bí thư.

Từ ngày 11 đến ngày 15-5-2017, Chủ tịch nước Trần Đại Quang thăm Trung Quốc. Cùng đi, có hai ủy viên Bộ Chính trị là ông Vượng Đình Huệ, lúc đó giữ chức Phó Thủ tướng Chính phủ; và bà Trương Thị Mai, Trưởng ban Dân vận Trung ương; cùng một số Ủy viên Trung ương.

Từ ngày 26-6 đến 1-7-2017, Chủ tịch nước Trần Đại Quang thăm Cộng hòa Belarus và Nga. Tháp tùng ông Quang, có hai ủy viên Bộ Chính trị: Phó Thủ tướng, Bộ trưởng Bộ Ngoại giao Phạm Bình Minh và Bí thư Thành ủy Hà Nội Hoàng Trung Hải, cùng một số Ủy viên Trung ương.

Điều đáng chú ý, ở Belarus, Trần Đại Quang đã phải vào bệnh viện thành phố Minsk để cấp cứu vì chóng mặt, mất phương hướng, rối loạn tiêu hóa, nôn ra máu, yếu cơ mệt mỏi... Khi đến Nga, Trần Đại Quang là vào bệnh viện thêm một lần nữa.

Như vậy, khả năng rất lớn là Trần Đại Quang đã bị đầu độc trong khoảng thời gian từ ngày 11-5 đến ngày 26-6-2017. Rất kỳ lạ là, trong các chuyến công du của ông Quang, đều không có mặt bộ trưởng Bộ Công an hoặc bộ trưởng Bộ Quốc phòng.

Khi về nước, chỉ trong tháng 7-2017, Trần Đại Quang đã có sáu lần đi Nhật Bản để chữa trị căn bệnh mà đảng cho là do “virus lạ và hiếm”, nhưng có lẽ ông Quang bị nhiễm độc phóng xạ, theo giới quan sát nhận định.

Ngày 23-7-2017 tại Berlin, lúc 10 giờ 40 sáng, đặc nhiệm Bộ Công an đã bắt cóc Trịnh Xuân Thanh để đưa về Việt Nam.

Ngày 28-7-2017, khi Trần Đại Quang nằm viện ở Nhật, Đinh Thế Huynh an dưỡng tại Phú Quốc rồi bị giam lỏng luôn. Vào thời điểm này, Nguyễn Phú Trọng triệu tập Bộ Chính trị, phân công Trần Quốc Vượng, ủy viên Bộ Chính trị, Bí thư Trung ương Đảng, Chủ nhiệm Ủy ban Kiểm tra Trung ương, tham gia nắm “quyền” Thường trực Ban Bí thư.

Ngày 3-12-2017, Cơ quan điều tra Bộ Công an bắt giam Đinh Ngọc Hệ, tức Út “trọc”, cháu rể của Trần Đại Quang, đưa về giam tại trại tạm giam T75, Cục điều tra hình sự – Bộ Quốc phòng.

Ngày 8-12-2017, Cơ quan điều tra Bộ Công an ra quyết định khởi tố bị can, bắt tạm giam Đinh La Thăng và em trai ông là Đinh Mạnh Thắng. Trong ngày bắt Thăng, Nguyễn Phú Trọng “giữ chân” hầu hết các yếu nhân tại Ba Đình, trong đó có Trần Đại Quang.

Cũng trong ngày 8-12-2017, đã có ba sự kiện quan trọng diễn ra: Buổi sáng [họp Bộ Chính trị](#); buổi trưa [họp Thường vụ Quốc hội](#) và buổi chiều [họp Hội đồng Quốc phòng và An ninh](#).

Chưa đầy hai tuần lễ sau, ngày 20-12-2017, Cơ quan An ninh điều tra khởi tố bị can Phan Văn Anh Vũ, tức Vũ “nhôm”, một đệ tử ruột của Trần Đại Quang.

Về phần Đinh Thế Huynh, nhận ra âm mưu của Nguyễn Phú Trọng, Huynh viết đơn giải trình với Bộ Chính trị, cho rằng ông ta đã khỏi bệnh, muốn quay trở lại làm việc. Nguyễn Phú Trọng đọc xong, vứt đơn của Huynh vào sọt rác.

Bi kịch cuộc đời thật sự đến với Đinh Thế Huynh khi ông từ Phú Quốc quay về Hà Nội. Không biết Ban Bảo vệ, Chăm sóc sức khỏe Cán bộ

Trung ương của đảng, đứng đầu là Nguyễn Quốc Triệu thời đó, đã tiêm cho ông Huỳnh loại “thuốc bổ” gì, khiến ông thay đổi 360 độ.

Từ một người khỏe mạnh, giả bệnh đi an dưỡng, rồi xin quay lại làm việc, bỗng trở nên thân tàn ma dại. Trông ông Huỳnh giống như bệnh nhân nhiễm độc tố thần kinh, sức khỏe suy sụp nghiêm trọng. Về sau, trông ông càng tệ hơn, giống như người ngậy dại, ngớ ngẩn, không còn nhận ra người thân.

Ngày 2-3-2018, Nguyễn Phú Trọng cho họp Bộ Chính trị, ra quyết định cho Đinh Thế Huỳnh, Ủy viên Bộ Chính trị, Thường trực Ban Bí thư, Chủ tịch Hội đồng Lý luận Trung ương nhiệm kỳ 2016 – 2021, **“thôi giữ các chức vụ này để tiếp tục chữa bệnh dài hạn”**. Trần Quốc Vượng chính thức thay thế Đinh Thế Huỳnh, giữ chức Thường trực Ban Bí thư và Nguyễn Xuân Thắng ngồi vào ghế Chủ tịch Hội đồng Lý luận Trung ương.

Kể từ ngày đó, Đinh Thế Huỳnh chính thức bị tước bỏ tất cả quyền lực, vĩnh viễn bị gạch tên khỏi chính trường.

Hai nhân vật còn lại, một người về với Mác – Lê nin, người kia thì tiếp tục “chăn kiến”. Trần Đại Quang dù chống chọi với bệnh tật nhưng không rời ghế Chủ tịch, với hy vọng sẽ khỏi bệnh để tiếp tục “chiến đấu” với Trọng. Tuy nhiên, Quang cầm cự đến ngày 21-9-2018, thì bị thổ huyết ngay tại bàn làm việc, từ giã cõi đời. Còn Đinh La Thăng thì nhận bản án 30 năm tù; đến cuối năm 2047 sẽ mãn hạn, nếu còn sống tới ngày đó để mừng sinh nhật lần thứ 87, sinh nhật cuối cùng của ông trong tù.

Nguyễn Phú Trọng luôn bảo vệ “ngai vàng” bằng mọi giá. Đấu với Nguyễn Phú Trọng, số phận của bộ ba Huỳnh – Quang – Thăng đã phải trả giá bằng tận cùng của bi kịch của cuộc đời.

Về đời tư, nếu như con gái Đinh La Thăng đang quản lý tài chính cho một tập đoàn đa quốc gia; Trần Quân, con trai Trần Đại Quang được đảng “bù đắp” cho chức vụ Tổng Giám đốc Kho bạc Nhà nước; thì hai con của Đinh Thế Huỳnh kém may mắn hơn. Cô con gái tên là Đinh Thị Lan đã theo chồng, về quê; còn cậu con trai Đinh Xuân Kiên, sinh năm 1980, vẫn đang vất vả mưu sinh và chăm sóc người cha hiện mắc bệnh trầm kha Đinh Thế Huỳnh.

Năm 2007, Kiên thành lập Công ty Cổ phần Đầu tư Xây dựng Thương mại Sông Hồng. Thời bố Huỳnh đương chức, công ty của Kiên ăn nên

làm ra, tiền vô như nước. Bố thất sủng, Kiên “lên bờ xuống ruộng”, vướng nợ nần, thừa kiện.

Mới đây, bà Phan Thu Hương, sinh năm 1960, quê Hà Tĩnh, giám đốc công ty PP, gửi đơn đến Bộ Công an, tố cáo Đinh Xuân Kiên tội “lừa đảo chiếm đoạt tài sản”.

Ảnh: Đinh Xuân Kiên, (con trai Đinh Thế Huynh), chủ Công ty Cổ phần Đầu tư Xây dựng Thương mại Sông Hồng. Nguồn: CTV Tiếng Dân

Số: 4005/PC-VPCQCSĐT

Hà Nội, ngày 13 tháng 5 năm 2023

PHIẾU CHUYỂN ĐƠN

Kính gửi: Đồng chí Thủ trưởng Cơ quan CSĐT Công an TP. Hà Nội

Văn phòng Cơ quan CSĐT Bộ Công an nhận được Đơn đề ngày 28/3/2023, 13/5/2023 của Công ty Cổ phần Sản xuất và Thương mại P.P, trụ sở tại 101A Nguyễn Khuyến, phường Văn Miếu, quận Đống Đa, TP. Hà Nội (do bà Phan Thị Thu Hương là Giám đốc, đại diện theo pháp luật ký); số điện thoại 0965.386.789.

Tóm tắt nội dung đơn:

Tổ giác tố giác ông Đinh Xuân Kiên (sinh năm 1980, trú tại: Phòng 9 tầng 15 Khu chung cư Hoàng Thành, số 114 Mai Hắc Đế, phường Lê Đại Hành, quận Hai Bà Trưng, TP. Hà Nội; là Chủ tịch Hội đồng quản trị Công ty Cổ phần Đầu tư xây dựng thương mại Sông Hồng, trụ sở tại 68 Bùi Thị Xuân, phường Nguyễn Du, quận Bà Trưng, TP. Hà Nội) có hành vi lừa đảo chiếm đoạt 10 tỷ đồng của Công ty Cổ phần Sản xuất và Thương mại P.P thông qua việc góp vốn xây dựng Dự án Toà nhà liên hợp ở địa chỉ 95 Láng Hạ, phường Láng Hạ, quận Đống Đa, TP. Hà Nội.

Căn cứ Điều 145 và Điều 146 Bộ luật Tố tụng hình sự và Thông tư liên tịch số 01/2017/TTLT về tiếp nhận, giải quyết tố giác, tin báo về tội phạm, kiến nghị khởi tố, Văn phòng Cơ quan CSĐT Bộ Công an chuyển Đơn tố giác tội phạm của Công ty Cổ phần Sản xuất và Thương mại P.P (kèm theo tài liệu liên quan) đến đồng chí đề chỉ đạo, giải quyết theo quy định của pháp luật và thông báo kết quả giải quyết về Văn phòng Cơ quan CSĐT Bộ Công an (qua Phòng 5, địa chỉ: số 47 Phạm Văn Đồng, phường Mai Dịch, quận Cầu Giấy, TP. Hà Nội)./v

Nơi nhận:

- Như trên;
- Đ/c Chánh Văn phòng (để báo cáo);
- Công ty CP SXTM P.P (thay thông báo);
- Lưu: VT, VPCQCSĐT(P5).

**KT. CHÁNH VĂN PHÒNG
PHÓ CHÁNH VĂN PHÒNG**

Đại tá Nguyễn Minh Tuấn

Ảnh: Đơn từ Văn phòng cơ quan CSĐT Bộ Công an, chuyển tới cơ quan CSĐT Công an Hà Nội, vụ bà Phan Thị Thanh Hương, tố cáo ông Đinh Xuân Kiên. Nguồn: CTV Tiếng Dân

CÔNG AN TP HÀ NỘI
CƠ QUAN CẢNH SÁT ĐIỀU TRA

CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM
Độc lập – Tự do – Hạnh phúc

Số: 36 /TB-CQCSĐT-PC01

Hà Nội, ngày 12 tháng 6 năm 2023

THÔNG BÁO
Về việc tiếp nhận Tố giác về tội phạm

Kính gửi: Viện kiểm sát nhân dân TP Hà Nội

Ngày 26 tháng 5 năm 2023, Cơ quan Cảnh sát điều tra - Công an TP Hà Nội đã tiếp nhận tố giác về tội phạm của: Công ty Cổ phần sản xuất và thương mại PP (MST: 0101437981; Địa chỉ: 101A Nguyễn Khuyến, phường Văn Miếu, Đống Đa, Hà Nội).

Nội dung tố giác về tội phạm:

Công ty Cổ phần sản xuất và thương mại PP tố giác ông Đinh Xuân Kiên (SN: 1980; Nơi ĐKKTT: Phòng 9 tầng 15 khu chung cư Hoàng Thành, số 114 Mai Hắc Đế, phường Lê Đại Hành, Hai Bà Trưng, Hà Nội; Nghề nghiệp: Chủ tịch HĐQT của Công ty Cổ phần đầu tư xây dựng thương mại Sông Hồng (MST: 0123881278; Địa chỉ: 68 Bùi Thị Xuân, phường Nguyễn Du, Hai Bà Trưng, Hà Nội)) có hành vi lừa đảo chiếm đoạt số tiền 10 tỷ đồng thông qua việc góp vốn xây dựng Dự án tòa nhà liên hợp ở địa chỉ: 95 Láng Hạ, phường Láng Hạ, Đống Đa, Hà Nội.

Căn cứ các điều 36, 145 và 146 Bộ luật Tố tụng hình sự, Cơ quan Cảnh sát điều tra - Công an TP Hà Nội đang tiến hành kiểm tra, xác minh nội dung trên.

Nơi nhận:

- VKSND TP Hà Nội;
- Công ty CPSX và TM PP;
- Hồ sơ 02 bản.

PHÓ THỦ TRƯỞNG THƯỜNG TRỰC

Đại tá Nguyễn Xuân Trường

Ảnh: Cơ quan CSĐT Công an Hà Nội, gửi VKS Nhân dân TP Hà Nội, vụ bà Phan Thị Thanh Hương tố cáo ông Đinh Xuân Kiên. Nguồn: CTV Tiếng Dân

Chính trường Việt Nam luôn khốc liệt và đẫm máu. Các phe nhóm thanh trừng lẫn nhau trong nội bộ đảng, luôn là câu chuyện bất tận.

Đảng có đội ngũ rất giỏi, chuyên tụng ca, tô vẽ cho người này có bộ mặt đẹp như tranh; ngược lại, đảng cũng có thể thủ tiêu, đầu độc, ngụy tạo tai nạn hoặc đập người khác xuống bùn đen.

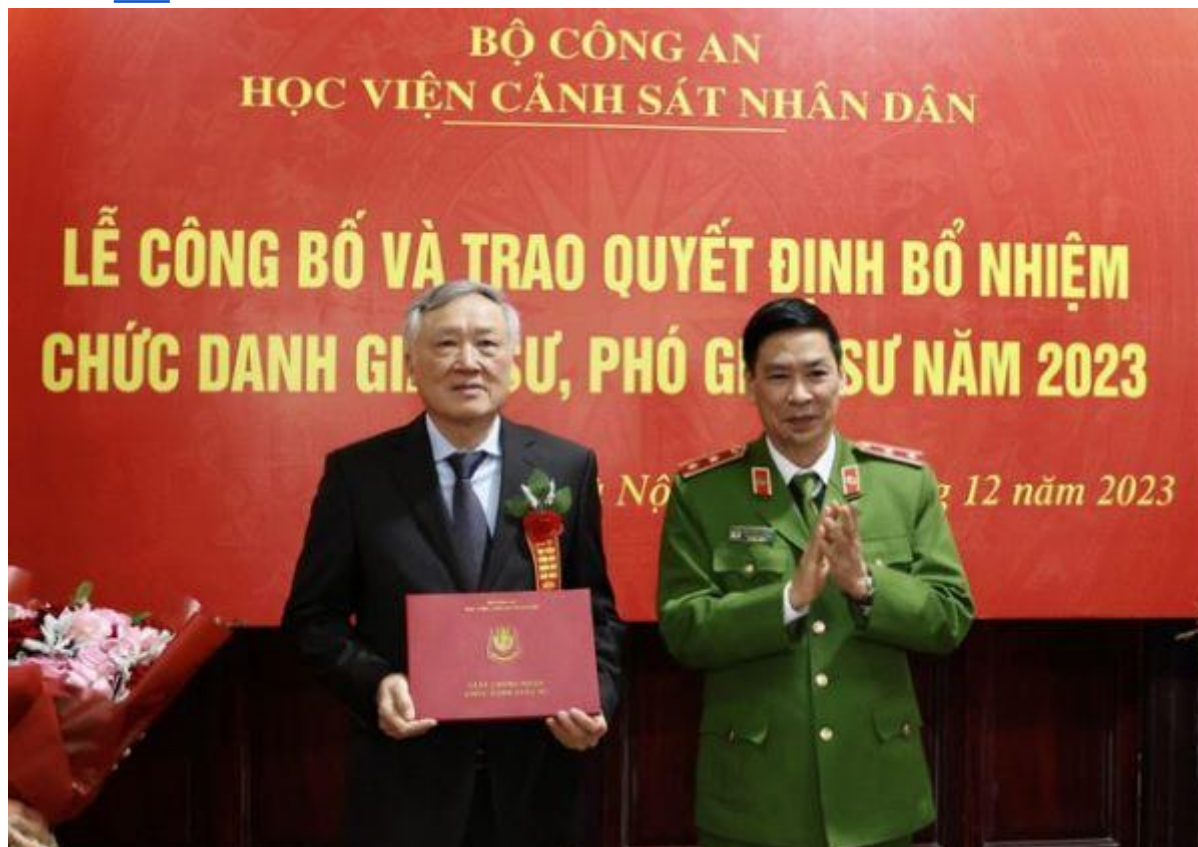
Đình Thế Huỳnh là nạn nhân điển hình, có kết cục bi thảm trong vòng xoáy tranh giành quyền lực trong đảng. Ở đó, các chính trị gia cộng sản sẽ phải chấp nhận ném trái vinh quang, cay đắng hay nổi ô nhục tận cùng, cho đến khi nhắm mắt xuôi tay.

[Chức danh giáo sư cho chánh án Nguyễn Hòa Bình: Thói háo danh của quan chức?](#)

Diễm Thi
2023.12.28

Capture à partir de : [RFA](#)

Trung tướng, GS.TS Trần Minh Hương, Chủ tịch Hội đồng Giáo sư ngành Khoa học An ninh trao quyết định bổ nhiệm chức danh GS cho Chánh án Tòa án Nhân dân tối cao Nguyễn Hòa Bình. Photo: [baochinhphu.vn](#)

[Nghe](#)

Ông Nguyễn Hòa Bình, Ủy viên Bộ Chính trị, Bí thư Trung ương Đảng, Chánh án Tòa án Nhân dân tối cao được bổ nhiệm chức danh Giáo sư tại Học viện Cảnh sát nhân dân.

Tại buổi lễ công bố và trao quyết định bổ nhiệm chức danh giáo sư, phó giáo sư năm 2023, diễn ra vào chiều 21 tháng 12 năm 2023, tân Giáo sư Nguyễn Hòa Bình cho biết, đây là niềm vinh dự cho cá nhân ông, cho gia đình và là cơ hội tốt để ông tiếp tục đóng góp cho sự nghiệp giáo dục đào tạo và nghiên cứu khoa học.

Tại Việt Nam, Hội đồng Chức danh Giáo sư Nhà nước là hội đồng có nhiệm vụ đề cử, xem xét, phong tặng hoặc hủy bỏ chức danh giáo sư

trong nước. Hội đồng này trực thuộc Bộ Giáo dục và kinh phí hoạt động được cấp từ ngân sách nhà nước. Để được xét tuyển chức danh giáo sư, phó giáo sư, các ứng viên cần có các công trình nghiên cứu, có thời gian giảng dạy, hướng dẫn luận án, thành thạo ngoại ngữ. Tất cả đều có quy định riêng đối với từng chức danh.

Cái quan trọng cần đặt vấn đề ở đây là một năm anh lên lịch giảng dạy bao nhiêu tiết tiêu chuẩn; thực hiện bao nhiêu đề tài nghiên cứu khoa học; hướng dẫn bao nhiêu nghiên cứu sinh để đủ chuẩn xét giáo sư. - một giảng viên đại học ở Hà Nội

Hội đồng Chức danh Giáo sư Nhà nước từng bị cho là không còn cần thiết khi giáo dục Việt Nam theo xu hướng quốc tế, giao quy trình xét tuyển giáo sư cho các trường đại học thực hiện.

Theo một giảng viên đại học ở Hà Nội, yêu cầu ẩn danh, ông Nguyễn Hòa Bình với một loạt chức vụ hiện tại thì không thể có thời gian đứng trên bục giảng; không có thời gian nghiên cứu khoa học. Ông nói với RFA:

“Cái quan trọng cần đặt vấn đề ở đây là một năm anh lên lịch giảng dạy bao nhiêu tiết tiêu chuẩn; thực hiện bao nhiêu đề tài nghiên cứu khoa học; hướng dẫn bao nhiêu nghiên cứu sinh để đủ chuẩn xét giáo sư.”

Với một người như ông Nguyễn Hòa Bình, một ngày họp vài ba lần thì thời gian giảng dạy là bao nhiêu? Công trình nghiên cứu khoa học ở đâu không ai thấy...

Theo tôi biết, thường thường các đề tài nghiên cứu khoa học của các lãnh đạo được cấp dưới làm từng chuyên đề ghép lại với nhau thành một chương. Nếu chưa có tiến sĩ thì lấy ba cái chuyên đề ghép lại với nhau, viết lời mở đầu, kết luận trở thành luận án tiến sĩ. Ba, bốn cái chuyên đề in thành sách thì trở thành công trình nghiên cứu khoa học để xét phó giáo sư. Cứ thế mà thành giáo sư thôi. Do háo danh mà nhiều người mang danh giáo sư nhưng cái đầu rỗng tuếch.”

Trước khi giữ chức Chánh án Tòa án nhân dân tối cao, ông Nguyễn Hòa Bình từng là Thiếu tướng Công an. Nhiều người cho rằng, với một đất nước không có tam quyền phân lập như Việt Nam, việc một giáo sư đang hoạt động trong ngành tòa án làm giáo sư một học viện cảnh sát, sẽ là mối nguy cho nền tư pháp. Luật sư Nguyễn Văn Miếng,

từng có vài chục năm hành nghề tại Việt Nam, nói với RFA quan điểm của ông:

“Tôi không biết ông ấy đã từng giảng dạy ở đâu chưa và thời gian giảng dạy như thế nào, thành tích ra sao. Nhưng khi ông ấy chọn trường này thì trường này lại “lại quả” cho ông ấy bằng cách phong cho ông ấy chức danh giáo sư. Tôi cho rằng việc này không được khách quan và có hình thức tư lợi trong đó.

Như vậy, những đường hướng, những suy nghĩ của công an và của tòa án bỗng nhiên thành một. Không có sự độc lập nào cả, bởi khi ông thẩm phán Tòa án Nhân dân Tối cao là giáo sư của học viện này thì công an sẽ phải làm đúng yêu cầu mà tòa án đưa ra.”

Cho đến hôm nay, Việt Nam vẫn kiên định lập trường “không tam quyền phân lập”. Theo một bài [xã luận](#) của tác giả Trần Hậu Thành trên Tạp Chí Cộng Sản cách đây vài năm có tựa đề “Nhập khẩu thuyết “Tam Quyền Phân Lập” hay lá bài cổ xúy bất ổn chính trị, xung đột quyền lực”, tác giả nhấn mạnh “tam quyền phân lập” là học thuyết du nhập từ bên ngoài, cổ xúy bất ổn và xung đột quyền lực. Tác giả kết luận: “Khác với nhà nước tư sản, Việt Nam tổ chức quyền lực nhà nước theo nguyên tắc thống nhất quyền lực, không phân lập, nhưng có sự phân công, phối hợp và kiểm soát giữa các cơ quan nhà nước trong việc thực hiện các quyền lập pháp, hành pháp và tư pháp”.

Như vậy, những đường hướng, những suy nghĩ của công an và của tòa án bỗng nhiên thành một. Không có sự độc lập nào cả, bởi khi ông thẩm phán Tòa án Nhân dân Tối cao là giáo sư của học viện này thì công an sẽ phải làm đúng yêu cầu mà tòa án đưa ra. - Luật sư Nguyễn Văn Miếng

Trước khi ông Nguyễn Hòa Bình được Học viện Cảnh sát Nhân dân bổ nhiệm chức danh giáo sư, Hội đồng Giáo sư Nhà nước công bố danh sách 648 ứng viên đến từ 28 ngành được đề xuất đủ tiêu chuẩn xét công nhận chức danh Giáo sư, Phó Giáo sư năm 2023. Điều đáng nói là trong ngành Khoa học An ninh chỉ có một ứng viên đủ tiêu chuẩn là ông Nguyễn Hòa Bình - Chánh án Tòa án nhân dân tối cao.

Một số người cho rằng, ông Nguyễn Hòa Bình không xứng đáng là một giáo sư nếu nói về trình độ, chuyên môn với những phát ngôn bất nhất của mình. Chẳng hạn vào đầu năm 2021, khi báo cáo về công tác của các tòa án trong nhiệm kỳ Quốc hội khoá 14, Chánh án Tòa án

Nhân dân Tối cao Nguyễn Hòa Bình khẳng định trong nhiệm kỳ không xảy ra án oan hình sự. Cụ thể ông Bình cho rằng: ‘Việc xét xử các vụ án hình sự bảo đảm đúng người, đúng tội, đúng pháp luật, không để xảy ra trường hợp nào kết án oan người không có tội’.

Đến tháng 9 năm 2022, Chánh án Nguyễn Hoà Bình lại nói rằng nghị quyết của Quốc hội cho phép 1,5% của 600.000 vụ án, tức là khoảng 9.000 vụ án, được phép sai do lỗi chủ quan. Ông này đưa ra biện minh rằng, vì nếu cứ sai là bị kỷ luật hết thì không lấy đâu ra người làm việc.

Nay ông Nguyễn Hòa Bình lại được bổ nhiệm chức danh Giáo sư Học viện Cảnh sát nhân dân, Luật sư Đặng Đình Mạnh bình luận với RFA:

“Qua sự việc nêu trên cho thấy việc giao thẩm quyền và cấp giáo sư trong nước hết sức tùy tiện và bừa bãi. Theo đó, giáo sư không còn ý nghĩa như sự công nhận chức danh dựa trên nền tảng học vấn và khả năng sự phạm nữa, mà đã trở thành danh xưng trang trí để các quan chức chia chác, ban phát làm đẹp tên tuổi cho nhau mà thôi. Cho thấy một thực trạng rằng tuy học vấn kém cỏi, trình độ hạn hẹp, đạo đức suy đồi, nhưng các quan chức Cộng Sản vẫn rất trọng vọng, hám danh đối với các học hàm, học vị, chức danh vốn chỉ dành cho người có học vấn cao, trình độ uyên bác.

Công chúng vốn đã rất thông hiểu điều này, cho nên, không có ai nể nang hay khâm phục gì đối với các học hàm, học vị hoặc chức danh của các quan chức Cộng Sản cả.”

Cũng theo Luật sư Mạnh, với tư cách là quan chức làm việc toàn thời gian trong ngành tòa án, ông Nguyễn Hòa Bình không được phép và cũng không thể tham gia công tác giảng dạy như một giáo sư của Học viện Cảnh sát.

Khi thái tử đảng bị quăng vào lò

Blog RFA

Nguyễn Tường Thụy

25-9-2017

Các thái tử đảng và vua đảng. Nguồn: internet

Hình như đang phẩn khởi vì cái lò nhóm mãi nó mới nóng và đang cháy, ông Nguyễn Phú Trọng tiện tay sờ luôn đến Nguyễn Xuân Anh, bí thư Tp Đà Nẵng. Ủy ban kiểm tra trung ương kết luận *“ông Nguyễn Xuân Anh đã sử dụng bằng cấp không đúng quy định, thiếu trung thực; thiếu gương mẫu trong việc nhận, sử dụng ô tô và 2 nhà do doanh nghiệp biếu”* (báo Tuổi trẻ).

Khi công luận đang hỏi hớp theo dõi vụ đại án Ngân hàng Đại Dương với đề nghị cả án tử hình hoặc đang “quan ngại” một số vụ gần đây có vẻ như chìm xuống thì việc đột ngột công bố kết luận của UBKTTW về Nguyễn Xuân Anh khiến người ta không khỏi ngỡ ngàng. Tuy nhiên, đây lại là biểu hiện đáng mừng.

Về tuổi tác thì Nguyễn Xuân Anh chỉ là hàng cháu gọi ông Trọng bằng bác theo nghĩa thân tình, vì trước khi nghỉ, ông Nguyễn Văn Chi (bố đẻ Nguyễn Xuân Anh) cùng là ủy viên Bộ Chính trị với ông Trọng và còn kém tuổi ông. Không biết khi UBKTTW đưa ra kết luận về “tội trạng”

của Nguyễn Xuân Anh, anh có thảng thốt nhắc tên ông Trọng mà kêu: Bác ơi, bác nở lòng nào?

Vậy là chẳng có bác cháu gì cả. Chẳng những thế, ông Trọng còn phớt lờ ngay cả quan điểm lạ của bà Nguyễn Thị Quyết Tâm khen rằng con lãnh đạo làm lãnh đạo là hạnh phúc của dân tộc.

Tuy nhiên, dư luận cho rằng, trong hệ thái tử đảng, Nguyễn Xuân Anh không phải là mục tiêu chính. Người ta nghĩ đến Nguyễn Xuân Anh thì ít mà nghĩ đến Nguyễn Thanh Nghị thì nhiều hơn. Nguyễn Thanh Nghị đang làm bí thư Tỉnh ủy Kiên Giang, là con trai cả của ông Nguyễn Tấn Dũng. Anh cũng từng được nhắc đến trong mấy vụ lùm xùm như vụ mượn xe biển xanh hay sai phạm về đất đai tại huyện đảo Phú Quốc. Rồi người ta quay trở lại “lo” cho em trai của Nguyễn Xuân Anh là Nguyễn Xuân Ảnh, được bổ nhiệm làm Phó Tổng cục trưởng Tổng cục Đường bộ Việt Nam khi mới 33 tuổi. Chúc to, tuổi bé như vậy, liệu có vấn đề gì về qui trình bổ nhiệm không.

Hệ thái tử đảng thì nhiều lắm. Các cậu ấm, cô chiêu này được bổ nhiệm vào những chức vụ cao hơn nhiều so với tuổi còn khá non, nhưng không phải thuộc diện “tuổi trẻ tài cao” mà đi lên dưới cái bóng của phụ mẫu. Việc bổ nhiệm cũng từ thấp lên cao nhưng nhanh đến chóng mặt. Điều này làm cho nhân dân bức xúc. Người ta bắt lượm nhắc lại câu ca dao từ thời phong kiến “Con vua thì lại làm vua”.

Phải công nhận một điều, không thấy ông Nguyễn Phú Trọng mang con cái mình ra làm “hạt giống đỏ”. Không có thông tin con ông làm gì, ở đâu, đang được ươm ở vườn nào, mà nếu có thì đã không tránh khỏi con mắt của công luận. Đến Wikipedia cũng phải bỏ mục gia đình trong trang viết về ông. Vì vậy, ông chẳng ngại gì mà không dám sò đến các thái tử đảng, chẳng nể nang gì các ông thái thượng hoàng. Nhưng cũng nhiều người nghi ngờ, cho rằng ông đốt lò chỉ là để thanh trừng phe phái chứ không chống tham nhũng triệt để.

Cái lò của ông Trọng đang cháy. Việc làm của ông tuy không đồng ý về phương pháp nhưng được nhiều người trong đó có cả phe dân chủ hoan nghênh, vì bất kể chế độ nào cũng cần chống tham nhũng.

Tuy nhiên xét về lâu dài cần phải tính đến chuyện khi ông nghỉ rồi, người kế nhiệm ông có hăng say cho củi tiếp vào lò hay không, hay để nó nguội lạnh? Cứ cho là điều đó được tiếp tục đi thì để đốt đến triệu thanh củi (trong số 4,5 triệu đảng viên) thì phải mất bao nhiêu thời

gian? Lại còn phải tính cả những cây xanh sẽ bị “củ hóa” nữa. Vì với thể chế này, một cây lành lặn cũng sẽ nhanh chóng bị “sâu hóa” khi hòa vào guồng máy vận hành đất nước, nếu không, lập tức bị bật văng ra ngoài.

Có ý kiến rất hay cho rằng thành tích của ngành công an không phải là phá được bao nhiêu vụ án, mà là làm sao không để xảy ra tội phạm hoặc để số vụ án ngày một ít đi. Việc đốt lò cũng tương tự như thế, nó chỉ là biện pháp tình thế. Điều quan trọng là đừng để cây xanh biến thành củ vì sâu bệnh. Một chế độ dân chủ sẽ hạn chế tối đa tham nhũng. Tiếc rằng, những người đang đấu tranh cho dân chủ đang bị ông Trọng và đồng chí của ông bố ráp và nhiều người đã vào tù. Nhốt dân chủ vào tù và diệt tham nhũng là một mâu thuẫn mà nhiều người cố tình không nhận ra. Hay là họ muốn giữ cái nơi sinh ra nhiều củ để đốt, để có việc làm cho... vui.

[Nguyễn Xuân Anh hay là sự phản bội?](#)

[FB Tâm Chánh](#)

21-9-2017

Các “thái tử đảng”. Nguồn: internet

Suy thoái chính trị của đảng diễn ra nhanh chóng trong độ hơn 10 năm nay. Nhất là khi ban lãnh đạo đảng xui lơ để con trai Nông Đức Mạnh làm quan cùng triều với cha mình. Cái lạ là hầu như ai có biết cũng đều dè bĩu tài năng đức độ của vị thái tử này.

Ai cũng biết chỉ Trung ương một mực không hiểu?

Rồi đến con trai Thủ tướng rớt thành uỷ viên lại trúng Trung ương dự khuyết cùng khoá. Chưa có một tiền lệ nào như thế trong lịch sử đảng thì phải. Từ đó khắp chốn con quan leo lẹ làng lên các vị trí lãnh đạo.

Cũng phải nói cho công bằng không cứ con quan là làm quan, mà chủ yếu là con quan cỡ đứng đầu ngành, địa phương.

Chưa bao giờ, thậm chí trong chế độ phong kiến, các ám tử được trọng dụng như trong 10 năm qua của đảng. Nó như là một sự giễu cợt với nhân dân: bảo vệ chế độ để chế độ ấy sắp đặt ghế cho con cái thân tộc của những kẻ lãnh đạo.

Đó thực sự là một sai lầm chính trị.

Đảng không thể tự mình trao cho con cái của lãnh đạo cơ hội nhiều hơn nhân dân. Không có biện minh nào thuyết phục nỗi xương máu đã đổ cho mục tiêu bình đẳng, tự do để xây dựng một nền chính trị quý tộc.

Đó có gì khác hơn một sự phản bội?

Đảng cần làm nhiều hơn gấp nhiều lần việc xử lý một Nguyễn Xuân Anh. Trong xử lý cần phân tích rõ ràng, thấu đáo sai lầm của cấp lãnh đạo và cá nhân đã đồng tình dọn sẵn hoạn lộ cho các thái tử đảng.

Nhân dân hiểu đảng không có lợi ích tự thân nào khác chính từ những trường hợp cụ thể này.

[Vụ Nguyễn Xuân Anh: ‘Hàng trăm người chức quyền từng học ở SCUPS’](#)

21/09/2017

[VOA Tiếng Việt](#)

Bí thư Đà Nẵng Nguyễn Xuân Anh.

Người sáng lập một trường đại học ở Mỹ, hiện là tâm điểm trong “cơn bão chính trị” của Bí thư Thành ủy Đà Nẵng Nguyễn Xuân Anh, đã lên

tiếng “bảo vệ danh dự” và cho biết “từng được Bộ Giáo dục và Đào tạo cho phép cấp bằng ở Việt Nam”.

Tiến sĩ Donald Hecht, hiện còn là chủ tịch của California Southern University (CSU), nói với VOA Việt Ngữ rằng “chúng tôi không bao giờ muốn dính líu tới chính trị nội bộ của bất kỳ nước nào, nhưng chúng tôi chắc chắn muốn bảo vệ phẩm giá, danh tiếng và danh dự của trường và các sinh viên chúng tôi”, “nhất là hàng trăm cựu sinh viên đang sống ở Việt Nam”.

Chúng tôi không bao giờ muốn dính líu tới chính trị nội bộ của bất kỳ nước nào, nhưng chúng tôi chắc chắn muốn bảo vệ phẩm giá, danh tiếng và danh dự của trường và các sinh viên chúng tôi.

Tiến sĩ Donald Hecht nói.

Trong thông báo gây “chấn động” dư luận hôm 18/9, Ủy ban Kiểm tra Trung ương nói rằng một trong các vi phạm của ông Anh là “kê khai, sử dụng bằng cấp không đúng quy định; thiếu trung thực, vi phạm tiêu chuẩn cấp ủy viên và quy định những điều đảng viên không được làm”.

Theo báo Tuổi Trẻ, bí thư trẻ tuổi này từng học và lấy bằng cử nhân Quản trị Kinh doanh của trường Humber College, Canada, từ năm 1995 tới 1998, rồi sau đó từ tháng 3/2001 đến 9/2002, ông học thạc sĩ Quản trị Kinh doanh rồi từ tháng 3/2005 đến 12/2006, ông lấy bằng tiến sĩ chuyên ngành Quản trị Kinh doanh tại trường của Mỹ là Southern California University for Professional Studies (SCUPS) [nay gọi là California Southern University (CSU)], trường chưa được Bộ Giáo dục và Đào tạo Việt Nam công nhận bằng.

Tiến sĩ Donald Hecht, người sáng lập đồng chủ tịch California Southern University.

Ông Hecht xác nhận với VOA Việt Ngữ về chuyện bằng cấp của ông Nguyễn Xuân Anh:

“Chúng tôi có thể khẳng định rằng Tiến sĩ Nguyễn Xuân Anh học tại SCUPS và nhận bằng MBA [Thạc sĩ Quản trị Kinh Doanh] vào tháng Sáu năm 2002 và bằng DBA [Tiến sĩ Quản trị Kinh doanh] vào tháng 12 năm 2006. Bằng của ông ấy và của các sinh viên Việt Nam khác đã được chứng thực bởi cơ quan chức năng của California và Tổng lãnh sự Việt Nam ở San Francisco. Ông ấy học một khóa liên kết giữa SCUPS và Đại học Bách khoa”.

Ph.D thường phải mất 4 hay 5 năm hoặc lâu hơn để hoàn thành vì nó thiên về nghiên cứu; trong khi DBA theo hướng thực hành dựa trên kinh nghiệm thực tiễn về quản lý và kinh doanh, nên một người có kinh nghiệm có thể hoàn thành sớm hơn.

Tiến sĩ Donald Hecht nói.

Về bằng DBA do trường này cấp, đang gây tranh cãi ở Việt Nam, ông Hecht nói rằng mất “3 năm” và “dưới 30 nghìn đôla” để hoàn tất và lấy được bằng này. Ông cũng nói thêm rằng “không nên nhầm lẫn giữa DBA và Ph.D [bằng tiếng sĩ được nhiều trường cấp]”.

Ông nói tiếp: “Ph.D thường phải mất 4 hay 5 năm hoặc lâu hơn để hoàn thành vì nó thiên về nghiên cứu; trong khi DBA theo hướng thực hành dựa trên kinh nghiệm thực tiễn về quản lý và kinh doanh, nên một người có kinh nghiệm có thể hoàn thành sớm hơn”.

Tiến sĩ Hecht cho biết rằng tới nay, các chương trình của CSU “100% học trên mạng”. “Tuy nhiên, đối với các chương trình quốc tế, chúng tôi còn hướng dẫn trong lớp cho sinh viên. Chúng tôi cử các giáo sư Mỹ sang Việt Nam, Trung Quốc và Campuchia hướng dẫn cho sinh viên”, ông nói thêm.

Ông Nguyễn Xuân Anh (trái), ông Huỳnh Đức Thơ (giữa) và nguyên bí thư Đà Nẵng Trần Thọ (phải) tại kỳ họp HĐND (Ảnh chụp từ báo Người Lao động)

Khi được VOA Việt Ngữ hỏi rằng trường có được các cơ quan có thẩm quyền cấp giấy chứng nhận chất lượng trong giai đoạn 2002 – 2007, tức thời gian ông Anh nhận bằng, ông Hecht nói rằng “trường chúng tôi được thành lập năm 1978 và trường với tên gọi khi ấy là Southern California University for Professional Studies (SCUPS)” và đã “được thông qua cho phép cấp bằng bởi California Bureau for Private Postsecondary Education (BPPE)”, một cơ quan đảm trách việc giám sát các trường đại học và cao đẳng tư ở California, theo tìm hiểu của VOA tiếng Việt.

Theo tìm hiểu thông tin trên trang web của BPPE, cơ quan này “chịu trách nhiệm chung về việc bảo vệ người tiêu dùng và các sinh viên trước nguy cơ lừa đảo”. Tin cho hay rằng những cơ quan giáo dục được cơ quan này công nhận vẫn cần được công nhận về năng lực và tín nhiệm bởi các cơ quan cấp quốc gia và cấp vùng được Bộ Giáo dục Mỹ thừa nhận.

SCUPS cũng được Bộ Giáo dục Việt Nam chấp thuận cấp bằng ở Việt Nam với chữ ký của hai thứ trưởng khi chúng tôi liên kết với Đại học Bách khoa Hà Nội. Chương trình được chấp thuận này đã giúp hàng trăm người học

thuộc nhóm chức quyền ở Việt Nam thời đó đạt mục tiêu học vẫn là có được giáo dục kiểu Mỹ hợp lệ.
Tiến sĩ Donald Hecht nói.

Ông Hecht nói tiếp: “Năm 2010, trường được Ủy ban Cấp chứng nhận Giáo dục Từ xa (DEAC), một cơ quan cấp giấy chứng nhận cấp quốc gia công nhận và chính thức đổi tên từ SCUPS sang California Southern University để phân biệt giữa giai đoạn không được thừa nhận trước đó và tình trạng được công nhận chất lượng hiện thời”. Ông nói thêm rằng năm 2015 trường cũng đã được công nhận chất lượng bởi WASC, một tổ chức cấp vùng được Bộ Giáo dục Mỹ thừa nhận.

“SCUPS đã cung cấp các chương trình học từ xa ở Việt Nam, Trung Quốc và châu Á những năm 90. Vào thời gian đó, trường không được cấp chứng chỉ chất lượng nhưng được thông qua bởi BPPE”, Chủ tịch Hecht nói.

“SCUPS cũng được Bộ Giáo dục [và Đào tạo] Việt Nam chấp thuận cấp bằng ở Việt Nam với chữ ký của hai thứ trưởng khi chúng tôi liên kết với Đại học Bách khoa Hà Nội. Chương trình được chấp thuận này đã giúp hàng trăm người học thuộc nhóm chức quyền ở Việt Nam thời đó đạt mục tiêu học vẫn là có được giáo dục kiểu Mỹ hợp lệ. Chúng tôi tin rằng chúng tôi nằm trong số các trường đầu tiên của Mỹ được cho phép liên kết với một trường hàng đầu tại Việt Nam”.

VOA Việt Ngữ không thể liên lạc được với đại diện của Bộ Giáo dục và Đào tạo để xác nhận thông tin này.

Trang chủ của trường CSU cho biết trường này thành lập năm 1978.

Ông Hecht nói tiếp: “Trong khi chúng tôi đã được chấp nhận ở hầu hết các nước, trong đó có Trung Quốc, vốn có cùng một hệ thống chính trị tương tự như Việt Nam, chúng tôi tin rằng thật là không công bằng khi một số chương trình và trường quốc tế không được cấp chứng nhận chất lượng hay không được công nhận ở cấp vùng [tại Mỹ] lại được chấp nhận ở Việt Nam, trong khi California Southern University thì không”.

VOA Việt Ngữ cũng đã liên hệ với trường cao đẳng cộng đồng Humber College, Canada, nơi ông Nguyễn Xuân Anh được cho là học cử nhân Quản trị Kinh doanh, nhưng không nhận được hồi đáp.

Tìm hiểu trên trang web của trường về khóa quản trị kinh doanh, VOA tiếng Việt thấy có một khóa cấp chứng chỉ, không cấp bằng cử nhân.

Vấn đề mấu chốt ở đây là bởi hai diễn viên chính trên sân khấu chính trị Đà Nẵng, Bí thư Xuân Anh và Chủ tịch Đức Thọ, thông qua hai thiết chế Thành ủy và UBND, đã so kè nhau tới mức tạo ra một tình thế bế tắc, khiến tiến trình ra quyết định của thành phố hơn năm qua thường xuyên bị ngưng trệ, cán bộ thì ôm ghế thấp thỏm, nhà đầu tư, doanh nghiệp thì trì hoãn để nghe ngóng thông tin. Nhà hoạt động Nguyễn Anh Tuấn bình luận.

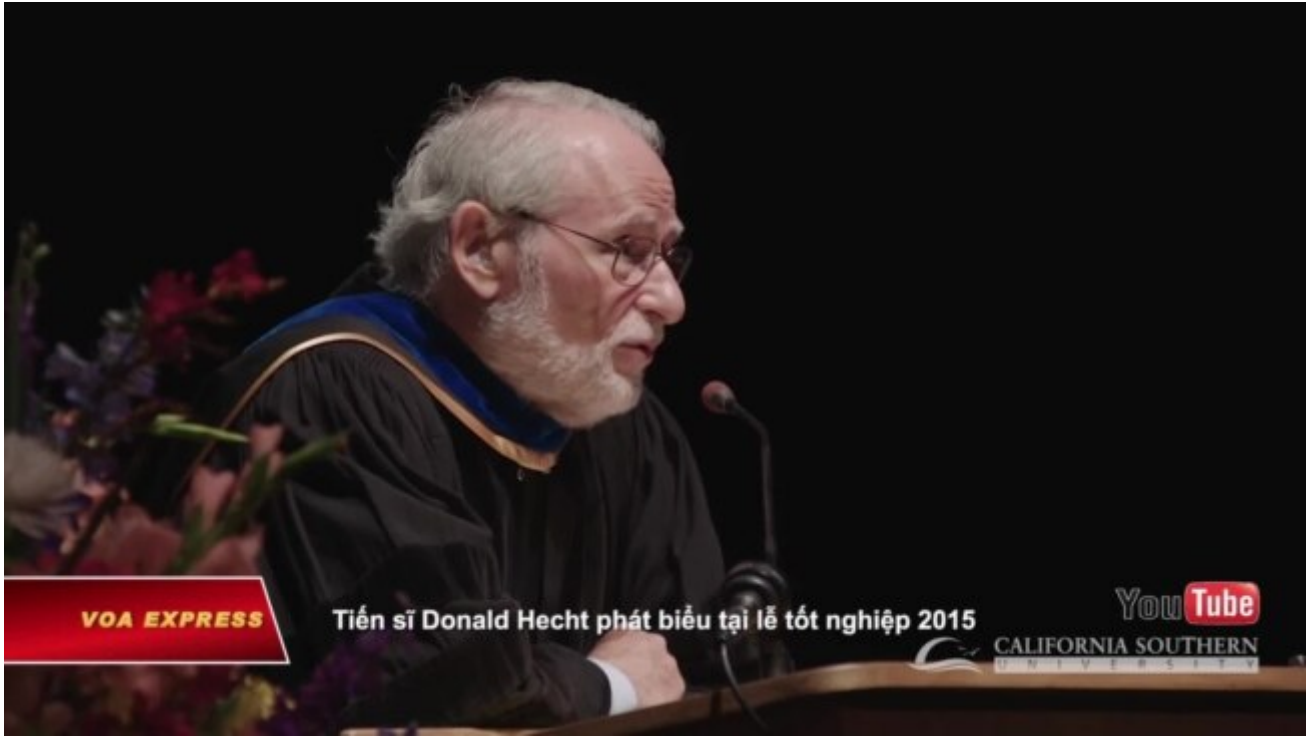
Ngoài việc đưa tin về những sai phạm khác liên quan tới ông Anh, như “sử dụng chiếc ô tô do doanh nghiệp tặng” hay “sử dụng 2 nhà ở của doanh nghiệp”, báo chí trong nước “xoáy” nhiều vào chuyện bằng cấp, vốn từng nhiều lần gây “sóng gió” cho một số quan chức cao cấp khác trong đảng.

VOA tiếng Việt không thể liên lạc được với ông Nguyễn Xuân Anh để hỏi ông những thông tin liên quan.

Viết trên trang Facebook cá nhân, nhà hoạt động xã hội Nguyễn Anh Tuấn viết: “Chuyện bằng cấp, chuyện quản lý đô thị và đất đai, chuyện sắp xếp nhân sự, chuyện nguyên tắc đảng đều không phải là tình tiết chính trong câu chuyện chính trường đang lùm xùm ở Đà Nẵng. Đó cũng chẳng phải là lý do để Ủy ban Kiểm tra Trung ương vào cuộc, bởi những sai phạm được liệt kê thật bình thường, và có thể tìm thấy ở bất kỳ địa phương nào”.

Cư dân Đà Nẵng này bình luận tiếp: “Vấn đề mấu chốt ở đây là bởi hai diễn viên chính trên sân khấu chính trị Đà Nẵng, Bí thư Xuân Anh và Chủ tịch Đức Thọ, thông qua hai thiết chế Thành ủy và UBND, đã so kè nhau tới mức tạo ra một tình thế bế tắc, khiến tiến trình ra quyết

định của thành phố hơn năm qua thường xuyên bị ngưng trệ, cán bộ thì ôm ghế thấp thỏm, nhà đầu tư, doanh nghiệp thì trì hoãn để nghe ngóng thông tin. Khán giả dần mất kiên nhẫn với vở kịch bế tắc này, và để câu chuyện không kéo dài lâu hơn, Trung ương buộc phải can dự để hạ màn cả hai diễn viên chính...”

[Phạm Chí Dũng, từ “thái tử đảng” trở thành người “tuyên truyền chống nhà nước”](#)

Jackhammer Nguyễn

5-1-2021

[baotienngdan](#)

Ngày 5/1/2021, tòa án thành Hồ kết án anh Phạm Chí Dũng, một cây bút chỉ trích chế độ Hà Nội, 15 năm tù giam và 3 năm quản chế sau khi mãn án, tội danh “tuyên truyền chống nhà nước”.

Anh Dũng là con trai của ông Phạm Văn Hùng, một người thuộc nhóm “buông rèm chấp chính” ở thành ủy thành Hồ, Trưởng ban Tổ chức đảng, trước đây.

Màu đỏ của lý lịch anh Dũng không hề nhạt hơn các trang lý lịch của Nguyễn Thanh Nghị (con Nguyễn Tấn Dũng), Nguyễn Xuân Anh (con Nguyễn Văn Chi),... và còn đậm hơn nhiều so với các tay chơi mới phát như Lê Trương Hải Hiếu (con Lê Thanh Hải), hay Đào Ngọc Dung (cháu vợ cựu Chủ tịch Quốc hội Nguyễn Văn An).

Nhóm “gia đình cách mạng gộc” này, còn gọi là các “thái tử đỏ” sau khi nhà nước cộng sản bắt đầu làm ăn với phương Tây, họ đang là những người nắm nền kinh tế, chính trị ở Việt Nam hiện nay.

“Thái tử đảng” Phạm Chí Dũng cũng được chế độ “chuẩn bị” rất kỹ càng, anh được học kinh tế và kỹ thuật quân sự, hai ngành quan trọng đối với sự tồn tại của nhà nước cộng sản hiện nay. Anh được đưa vào làm ở Ban Nội chính, cũng có phần liên quan đến việc “buông rèm chấp chính” như cha anh trước kia. Anh Dũng còn là sĩ quan an ninh, thanh gươm và lá chắn của chế độ, và dĩ nhiên, đảng viên đảng cộng sản.

Thời điểm anh Dũng chính thức không còn “đỏ” nữa là vào năm 2012, khi anh bị bắt trong vài tháng vì một số bài báo chống tham nhũng. Điều trớ trêu đáng nói ở đây là, khi viết những bài báo chống tham nhũng ấy, anh đã làm một công việc mà Đảng giao cho mình, là chức năng của Ban Nội chính Thành ủy. Anh tuyên bố bỏ đảng năm 2013, kể từ đó tôi có dịp chuyện vãn nhiều với anh.

Phạm Chí Dũng là một trong những người tôi có trao đổi nhiều nhất, trong số những người chỉ trích chế độ cộng sản ở Việt Nam. Thế hệ anh Dũng cũng là thế hệ của tôi, một thế hệ chia làm đôi, rõ rệt sau biến cố lịch sử năm 1975. Anh Dũng thuộc nhóm “gia đình cách mạng gộc”, tôi thuộc nhóm “thành thị tiểu tư sản”, có liên quan đến “ngụy quân ngụy quyền”.

Mặc dù tôi cũng lớn lên trong lòng chế độ cộng sản, nhưng để hiểu rõ chi tiết về cấu trúc guồng máy của Đảng Cộng sản, có thể nói anh Dũng là một cái kho vô tận. Nếu không có những người như anh Dũng giải thích, người bên ngoài đảng rất rối trí trước hàng loạt những thuật ngữ rất bí ẩn: Ban nội chính, ban tổ chức, ban bí thư, ban chấp hành trung ương, thường trực ban bí thư, bộ chính trị, ủy viên dự khuyết, quân ủy trung ương,... vô cùng rối rắm.

Con đường đi từ vị trí một “thái tử đỏ”, đến vị trí mà anh Dũng chọn cho mình, một cây bút độc lập, trong sự tiếp xúc với phương Tây là không hề dễ dàng. Từ những kiến thức kinh tế trong mái trường xã hội chủ nghĩa, đến sự vận hành của một xã hội tự do dựa trên nền tảng tư bản chủ nghĩa, là một trời một vực. Từ viết bài theo lối tuyên truyền của đảng đến phân tích, bảo vệ quan điểm độc lập của người viết, là một đoạn đường đi rất chông chênh.

Đối với tôi, anh Phạm Chí Dũng là một bình bút hơn là một nhà báo đưa tin bình thường, vả lại khi đã bị “rút phép thông công” (từ của luật sư Nguyễn Mạnh Tường), thì hệ thống của Đảng sẽ rất kín kẽ đối với những con cừu đen (black sheep, theo văn hóa phương Tây) trước kia là “đỏ”.

Nhưng khó khăn lớn nhất đối với những “black sheep” như anh Dũng là sự mơ hồ, nhiều vùng xám của xã hội chính trị Việt Nam thời cộng sản này. Những băng nhóm trục lợi, ngoài mặt vẫn bám lấy giáo điều Mác Lê, những băng nhóm dân túy my dân ít Mác Lê, thậm chí không có, nhưng vẫn trục lợi. Những người như anh Dũng phải bơi trong cái biển xám xịt lộn xộn, đó là điều không hề dễ dàng.

Và như tôi nói ở trên, khi đã trở thành “black sheep”, không còn là “princelings” (thái tử đảng) nữa, thì hệ thống sẽ khép lại, black sheep rất khó sinh tồn dưới những cái bóng của bọn hoạt đầu chính trị bên trên.

Dù sao đi nữa, khi anh Dũng từ bỏ vị trí thái tử đỏ, với con đường hoạn lộ mệnh mông trong hệ thống “giai cấp mới” (New Class, từ của Milovan Djilas), thì đó là một sự can đảm và chính trực ít thấy, không phải như những kẻ “*bất đồng tham nhũng*” mà tôi từng đề cập đến trong những bài viết trên diễn đàn này.

Là người có khả năng trình bày phản biện khúc chiết và rõ ràng, sớm hay muộn thì anh Dũng cũng sẽ bị nhà cầm quyền Hà Nội bắt, để triệt tiêu những chỉ trích trên không gian mạng, điều duy nhất họ còn lo ngại hiện nay.

Việc tuyên án 15 năm tù nặng nề, là lời cảnh cáo các black sheep khác, khi hào quang cách mạng của gia đình họ đã tàn phai, khi cách mạng muốn ăn thịt những đứa con của mình, khi một thế hệ mới những thái tử đỏ đang cầm quyền, nhiều thủ đoạn và tiền bạc.

Có lẽ anh Dũng cũng đã lường được tình trạng của mình. Ngay trước ngày anh bị bắt không lâu, trong một buổi tối Sài Gòn nóng bức, tôi cảm thấy trong ánh mắt của anh một sự buồn bã tuyệt vọng.

Trong suốt bài viết này tôi dùng đại từ nhân xưng Anh, không phải là Ông, để tránh sự xa cách buồn bã mà vốn dĩ thế hệ của chúng tôi đã không tránh khỏi, cũng như dân tộc này đã không tránh khỏi.

